Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 23. novembra 2016 *

„Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Životné prostredie — Aarhuský dohovor — Nariadenie (ES) č. 1367/2006 — Článok 6 ods. 1 — Riziko poškodenia obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby — Pojem ‚informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia' — Dokumenty týkajúce sa povoľovacieho konania týkajúceho sa účinnej látky obsiahnutej v prípravkoch na ochranu rastlín — Účinná látka glyfozát"

Vo veci C-673/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 17. decembra 2013,

Európska komisia, v zastúpení: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver a L. Pignataro-Nolin, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporujú:

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM),

so sídlom vo Washingtone (Spojené štáty), v zastúpení: M. Abenhaïm, avocat, K. Nordlander, advokat, a P. Harrison, solicitor,

CropLife International AISBL (CLI), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: D. Abrahams, barrister, R. Cana a E. Mullier, avocats, a A. Patsa, dikigoros,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA),

so sídlom v Bruseli, v zastúpení: I. Antypas a D. Waelbroeck, avocats a D. Slater, solicitor,

European Crop Care Association (ECCA), so sídlom v Bruseli, v zastúpení: S. Pappas, dikigoros,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v odvolacom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

ďalší účastníci konania:

Stichting Greenpeace Nederland, so sídlom v Amsterdame (Holandsko),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), so sídlom v Bruseli,

v zastúpení: B. Kloostra a A. van den Biesen, advocaten,

žalobkyne v prvostupňovom konaní,

ktoré v konaní podporuje:

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: E. Karlsson a L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz a N. Otte Widgren, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano (spravodajca), sudcovia M. Berger, E. Levits a F. Biltgen,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomníčka: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. februára 2016,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 7. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Európska komisia navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 8. októbra 2013, Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe/Komisia (T-545/11, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2013:523), ktorým Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie z 10. augusta 2011 zamietajúce prístup k zväzku 4 návrhu hodnotiacej správy týkajúcej sa účinnej látky glyfozát, ktorý vypracovala Spolková republika Nemecko ako spravodajský členský štát na základe smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, 1991, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Aarhuský dohovor

2 Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 (Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 1, ďalej len „Aarhuský dohovor“), vo svojom článku 4 nazvanom „Prístup k informáciám o životnom prostredí“ stanovuje:

„1. Každá strana zabezpečí, že orgány verejnej moci, pokiaľ nasledujúce odseky neustanovujú inak, v odpovedi na žiadosť o informácie o životnom prostredí, sprístupnia verejnosti takéto informácie v rámci vnútroštátnych právnych predpisov…

…

4. Žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo:

…

d) dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem. Z tohto hľadiska musia byť informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, sprístupnené;

…

Spomenuté dôvody pre zamietnutie budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.

…“

Právo Únie

Právna úprava v oblasti prístupu k dokumentom

3 Odôvodnenie 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) stanovuje:

„Účelom tohto nariadenia je čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom…“

4 Článok 4 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje:

„Orgány [Inštitúcie – *neoficiálny preklad*] odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

— obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva,

…

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.“

5 Odôvodnenia 2 a 15 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13), znejú:

„(2) Šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva… zdôrazňuje dôležitosť poskytovania primeraných informácií o životnom prostredí a účinných príležitostí na účasť verejnosti na rozhodovacom procese v oblasti životného prostredia, čím sa zvyšuje zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a prispieva sa k povedomiu verejnosti a podpore prijímaných rozhodnutí. …

…

(15) Ak nariadenie [č. 1049/2001] ustanovuje výnimky, mali by sa rovnako uplatňovať, s výhradou podrobnejších ustanovení v tomto nariadení, na žiadosti [s výhradou podrobnejších ustanovení v tomto nariadení týkajúcich sa žiadostí – *neoficiálny preklad*] o prístup k informáciám o životnom prostredí. Dôvody zamietnutia s ohľadom na prístup k informáciám o životnom prostredí by sa mali vykladať reštriktívnym spôsobom, zohľadňujúc verejný záujem, ktorému zverejnenie slúži, a či sa požadované informácie týkajú emisií v životnom prostredí. …“

6 Článok 1 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Cieľom tohto nariadenia je prispievať k vykonávaniu záväzkov vyplývajúcich z [Aarhuského dohovoru], stanovovaním pravidiel na uplatňovanie ustanovení dohovoru na inštitúcie a orgány Spoločenstva, najmä:

…

b) zabezpečením, aby sa informácie o životnom prostredí postupne sprístupňovali a šírili verejnosti s cieľom dosiahnuť ich najširšiu možnú systematickú dostupnosť a šírenie. Na tento účel sa podporuje najmä používanie dostupnej počítačovej telekomunikačnej a/alebo elektronickej techniky;

…“

7 Článok 2 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

…

d) ‚informácie o životnom prostredí‘ sú akékoľvek informácie v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej forme o:

i) stave prvkov životného prostredia, ako je vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prírodné prostredie vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí, biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov a o interakcii medzi týmito prvkami;

ii) faktoroch, ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia uvedené v bode i);

…“

8 Článok 3 toho istého nariadenia znie:

„[Nariadenie č. 1049/2001] sa uplatňuje na akúkoľvek žiadosť žiadateľa o prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré uchovávajú inštitúcie alebo orgány Spoločenstva…“

9 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 stanovuje:

„Pokiaľ ide o článok 4 ods. 2 prvú a tretiu zarážku [nariadenia č. 1049/2001], sa ukazuje [predpokladá sa – *neoficiálny preklad*], že ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, existuje prevažujúci verejný záujem o zverejnenie [na zverejnení – *neoficiálny preklad*]. …“

Právna úprava v oblasti povoľovania umiestňovania prípravkov na ochranu rastlín na trh a zápisu účinných látok

10 Nariadenie Komisie (EHS) č. 3600/92 z 11. decembra 1992, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá realizácie prvého stupňa pracovného programu uvedeného v článku 8 (2) smernice 91/414 (Ú. v. ES L 366, 1992, s. 10; Mim. vyd. 03/013, s. 242), stanovilo podrobné pravidlá realizácie prvého stupňa viacročného pracovného programu postupného skúmania účinných látok dostupných na trhu dva roky po dátume ohlásenia smernice 91/414. Z prílohy I tohto nariadenia vyplýva, že glyfozát spadá do prvého stupňa tohto pracovného programu. Spravodajskému členskému štátu prislúchalo, aby pripravil návrh hodnotiacej správy v súlade s článkom 7 ods. 1 uvedeného nariadenia.

11 Na základe nariadenia Komisie (ES) č. 933/94 z 27. apríla 1994, ktorým sa ustanovujú účinné látky prípravkov na ochranu rastlín a určujú spravodajské členské štáty na vykonávanie nariadenia Komisie č. 3600/92 (Ú. v. ES L 107, 1994, s. 8; Mim. vyd. 03/016, s. 84), bola Spolková republika Nemecko určená za spravodajský členský štát pre glyfozát.

12 Napokon, v zmysle článku 1 a prílohy I smernice Komisie 2001/99/ES z 20. novembra 2001, ktorou sa mení a dopĺňa príloha I k smernici Rady 91/414/EHS o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh, aby zahŕňala glyfozát a thifensulfuronmetyl ako účinné látky (Ú. v. ES L 304, 2001, s. 14; Mim. vyd. 03/034, s. 182), bol glyfozát doplnený do prílohy I smernice 91/414, a to so skončením platnosti zaradenia k 30. júnu 2012. Následne smernica Komisie 2010/77/EÚ z 10. novembra 2010, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 91/414, pokiaľ ide o dátumy skončenia platnosti zaradenia určitých účinných látok do prílohy I (Ú. v. EÚ L 293, 2010, s. 48), predĺžila platnosť zápisu glyfozátu do 31. decembra 2015.

Právna úprava uplatniteľná na priemyselné emisie

13 Článok 2 body 3 a 5 smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80) stanovujú:

„Na účely tejto smernice:

…

3. ‚zariadenie‘ - stacionárna technická jednotka, kde sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti vykonávané na tomto mieste a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovania životného prostredia;

…

5. ‚emisia' - priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy;

…"

14 Podľa článku 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17):

„Touto smernicou sa stanovujú pravidlá integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia pochádzajúceho z priemyselných činností. …"

15 Článok 3 body 3 a 4 tejto smernice stanovujú:

„Na účely tejto smernice:

…

3. ‚zariadenie' je stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I alebo v prílohe VII časť 1 a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti na tom istom mieste, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti uvedené v uvedených prílohách a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie;

4. ‚emisia' je priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy;

…"

Okolnosti predchádzajúce sporu

16 Stichting Greenpeace Nederland (ďalej len „Greenpeace Nederland") a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) požiadali 20. decembra 2010 na základe tak nariadenia č. 1049/2001, ako aj nariadenia č. 1367/2006 o prístup k viacerým dokumentom týkajúcim sa prvého povolenia na uvádzanie účinnej látky glyfozát na trh, ktoré bolo vydané na základe smernice 91/414.

17 Požadovanými dokumentmi boli:

— kópia návrhu hodnotiacej správy vypracovaného spravodajským členským štátom, konkrétne Spolkovou republikou Nemecko, pred prvým zápisom glyfozátu do prílohy I smernice 91/414 (ďalej len „návrh správy"),

— úplný zoznam všetkých testov, ktoré predložili žiadatelia o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, o ktorom sa rozhodlo na základe smernice 2001/99, a

— úplná a pôvodná dokumentácia týkajúca sa testov, ktorú v roku 2001 poskytli žiadatelia o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, a to v rozsahu, v akom sa týka testov dlhodobej toxicity, testov mutagenity, karcinogenity, neurotoxicity a štúdií reprodukcie.

18 Generálny tajomník Komisie po tom, čo požiadal nemecké orgány o predchádzajúci súhlas v súlade s nariadením č. 1049/2001, listom zo 6. mája 2011 povolil prístup k návrhu správy s výnimkou jeho zväzku 4 (ďalej len „sporný dokument"), ktorý uvedené orgány odmietli zverejniť. V tejto súvislosti vysvetlil, že konzultácia s nemeckými orgánmi stále prebieha a rozhodnutie bude prijaté neskôr.

19 Sporným rozhodnutím generálny tajomník Komisie napokon zamietol prístup k spornému dokumentu, pričom vychádzal zo zamietnutia, o ktorom rozhodla Spolková republika Nemecko.

20 Na podporu tohto rozhodnutia generálny tajomník Komisie uviedol, že Spolková republika Nemecko odmietla zverejnenie sporného dokumentu na základe výnimky uvedenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a to z dôvodu, že uvedený dokument obsahuje dôverné informácie týkajúce sa práv duševného vlastníctva žiadateľov o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, konkrétne podrobné chemické zloženie účinnej látky, ktorú vyrába každý zo žiadateľov o zápis, podrobné informácie o procese výroby tejto látky, informácie o nečistotách, zloženie hotových výrobkov a údaje o zmluvných vzťahoch medzi jednotlivými žiadateľmi o zápis.

21 Po tom, čo generálny tajomník Komisie podotkol, že podľa nemeckých orgánov neexistuje žiaden prevažujúci verejný záujem, ako je stanovený v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, ktorý by odôvodňoval zverejnenie sporného dokumentu, preskúmal, či by bolo možné odvolávať sa na taký verejný záujem na základe nariadenia č. 1367/2006. V tejto súvislosti jednak uviedol, že článok 6 ods. 1 tohto nariadenia, podľa ktorého sa predpokladá, že existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení, ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, sa na sporný dokument neuplatní, pretože ten také informácie neobsahuje.

22 Okrem toho generálny tajomník Komisie zdôraznil, že predmetné informácie sa týkajú procesu výroby glyfozátu žiadateľmi o jeho zápis do prílohy I smernice 91/414. V rámci zváženia záujmov, ktoré je potrebné vykonať, má však nevyhnutnosť ochrany práv duševného vlastníctva uvedených žiadateľov prednosť pred verejným záujmom na zverejnení informácií. Toto zverejnenie by totiž v tomto prípade konkurujúcim podnikom umožnilo napodobniť procesy, akými žiadatelia o zápis glyfozátu túto látku vyrábajú, čo by týmto žiadateľom spôsobilo významné straty, pričom by boli poškodené ich obchodné záujmy a porušené ich práva duševného vlastníctva. Naopak, verejný záujem na zverejnení informácií už bol zohľadnený, pretože možné účinky emisií glyfozátu vyplývajú z iných častí návrhu správy, ktoré boli zverejnené, a to najmä pokiaľ ide o relevantné nečistoty a metabolity. Pokiaľ ide o informácie o irelevantných nečistotách zahrnuté v spornom dokumente, tie sa týkajú skutočností, ktoré nepredstavujú hrozbu pre zdravie alebo životné prostredie, avšak mohli by viesť k prezradeniu procesov výroby každého z výrobkov.

23 Okrem toho podľa generálneho tajomníka Komisie z konania, na základe ktorého bol glyfozát zapísaný do prílohy I smernice 91/414, vyplýva, že požiadavky stanovené nariadením č. 1367/2006 boli zohľadnené, pokiaľ ide o zverejnenie informácií o účinkoch tejto látky na životné prostredie. Za týchto podmienok musí mať ochrana záujmov výrobcov tejto látky prednosť.

24 Generálny tajomník Komisie z toho vyvodil záver, že neexistuje dôkaz o existencii prevažujúceho verejného záujmu v prospech zverejnenia.

Napadnutý rozsudok

25 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. októbra 2011 Greenpeace Nederland a PAN Europe podali žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia. Na podporu svojej žaloby uviedli tri žalobné dôvody.

26 Svojím prvým žalobným dôvodom namietali proti tomu, že nariadenie č. 1049/2001 nepriznáva členským štátom právo veta a že Komisia sa môže rozhodnúť nesúhlasiť so stanoviskom členského štátu, pokiaľ ide o uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia. V rámci svojho druhého žalobného dôvodu uviedli, že v prejednávanej veci je potrebné odmietnuť uplatnenie výnimky z práva na prístup, ktorej cieľom je chrániť obchodné záujmy konkrétnych fyzických alebo právnických osôb podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky uvedeného nariadenia. Podľa Greenpeace Nederland a PAN Europe totiž existuje prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje zverejnenie

požadovaných informácií vzhľadom na to, že tieto informácie sa týkajú emisií do životného prostredia v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006. Napokon svojím tretím žalobným dôvodom Greenpeace Nederland a PAN Europe poukázali na to, že sporné rozhodnutie nie je v súlade s článkom 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a článkom 4 Aarhuského dohovoru z dôvodu, že Komisia neposúdila skutočné riziko poškodenia uvedených obchodných záujmov.

27 Všeobecný súd vyhovel druhému žalobnému dôvodu a bez toho, aby preskúmal zostávajúce dva žalobné dôvody, sporné rozhodnutie zrušil v rozsahu, v akom bol zamietnutý prístup k informáciám, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, a to po prvé k informáciám o identite a množstve všetkých nečistôt v účinnej látke, ktoré oznámil každý prevádzkovateľ, po druhé k informáciám o nečistotách v rôznych výrobných šaržách a o minimálnych, mediánových a maximálnych množstvách každej z týchto nečistôt, a po tretie k informáciám o zložení prípravkov na ochranu rastlín, ktoré vyvinuli jednotliví dotknutí prevádzkovatelia (ďalej len „sporné informácie“).

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

28 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 29. apríla 2014 sa povolil vstup Spolkovej republiky Nemecko do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Komisie.

29 Uzneseniami predsedu Súdneho dvora z 3. marca 2015 sa vyhovelo aj návrhom American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc. (ďalej len „CropLife“), CropLife International AISBL (CLI), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Care Association (ECCA), European Crop Protection Association (ECPA) a National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (ďalej len „NAM USA“) na vstup vedľajších účastníkov do konania na podporu návrhov Komisie.

30 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 26. júna 2015 sa povolil vstup Švédskeho kráľovstva do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Greenpeace Nederland a PAN Europe.

31 Komisia, ako aj ACC, CropLife, CLI, Cefic, ECCA, ECPA, NAM USA a Spolková republika Nemecko navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sám s konečnom platnosťou rozhodol o prvom a treťom žalobnom dôvode, ktoré boli predložené na prvom stupni, alebo vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o týchto žalobných dôvodoch, a

— uložil Greenpeace Nederland a PAN Europe povinnosť nahradiť trovy konania.

32 Greenpeace Nederland a PAN Europe navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie Komisie a uložil jej povinnosť nahradiť trovy konania.

33 Švédske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie Komisie.

O odvolaní

34 Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza jediný odvolací dôvod založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho výkladu pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006.

35 Prvou časťou tohto odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď neuznal potrebu zabezpečiť „vnútornú“ koherenciu nariadenia č. 1049/2001.

36 Druhou časťou tohto odvolacieho dôvodu Komisia subsidiárne uvádza, že Všeobecný súd na účely výkladu a uplatnenia výnimiek z práva na prístup stanovených v nariadeniach č. 1049/2001 a 1367/2006 riadne nezohľadnil režim informácií, ktorý osobitne zaviedla sektorová právna úprava uplatniteľná na prostriedky na ochranu rastlín.

37 V rámci tretej časťou rovnakého dôvodu Komisia taktiež subsidiárne uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 44 a 45 napadnutého rozsudku neuznal potrebu priznať článku 6 ods. 1 prvej vete nariadenia č. 1367/2006 taký výklad, ktorý by bol v čo najväčšej možnej miere v súlade s Chartou základných práv Európskej únie, osobitne s jej článkami 16 a 17, a s Dohodou o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva, ktorá predstavuje prílohu 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marakéši 15. apríla 1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80).

O prvej časti jediného odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

38 Prvou časťou jediného odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď neuznal potrebu zabezpečiť „vnútornú“ koherenciu nariadenia č. 1049/2001 v spojení v článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 a článkom 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru.

39 Komisia po tom, ako pripomenula, že článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 zakladá nevyvrátiteľnú domnienku v prospech zverejnenia informácií spadajúcich pod pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“, v podstate tvrdí, že tento pojem je potrebné vykladať reštriktívnym spôsobom, aby záujmy stanovené v článku 339 ZFEÚ a článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 neboli zbavené akéhokoľvek dosahu.

40 V každom prípade sa Komisia v podstate domnieva, že na to, aby sporné informácie spadali pod uvedený pojem, musia spĺňať dve kumulatívne podmienky, a to jednak, že ide o emisie pochádzajúce zo zariadení, ako sú továrne alebo elektrárne, a jednak, že musí ísť o skutočné emisie do životného prostredia.

41 Pokiaľ ide o prvú z uvedených podmienok, ktorú uvádzajú aj CLI, Cefic, ECPA a Spolková republika Nemecko, ide o podmienku, ktorá vyplýva z príručky na uplatňovanie Aarhuského dohovoru. Prvé vydanie tejto príručky totiž na účely definovania „emisií“ odkazovalo na smernicu 96/61. Článok 2 bod 5 tejto smernice pritom definuje pojem „emisia“ ako priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy, zatiaľ čo článok 2 bod 3 rovnakej smernice definuje pojem „zariadenie“ ako stacionárnu technickú jednotku, kde sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I uvedenej smernice. Aj druhé vydanie príručky na uplatňovanie Aarhuského dohovoru bolo vypracované v rovnakom znení, pričom odkazovalo na smernicu 2010/75, ktorá nahradila smernicu 96/61, a to pri rovnakom vymedzení pojmov „emisia“ a „zariadenie“. Z toho vyplýva, že pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 sa má vykladať tak, že sa obmedzuje len na emisie, na ktoré sa uplatňujú smernice 96/61 a 2010/75.

42 V tejto súvislosti Spolková republika Nemecko, CLI, Cefic a ECPA dodávajú, že tejto výklad potvrdzuje aj samotný článok 2 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1367/2006, ktorý rozlišuje medzi emisiami a iným uvoľňovaním a vypúšťaním do životného prostredia. Výklad Všeobecného súdu však vedie k popretiu tohto rozdielu a k záveru, že všetky informácie o životnom prostredí sa týkajú emisií do životného prostredia.

43 Pokiaľ ide o druhú podmienku, ktorú uvádzajú aj CLI a Cefic, Komisia sa domnieva, že v prejednávanej veci nie je splnená. Sporné dokumenty totiž neobsahovali informácie o povahe a množstve skutočne vypúšťaných emisií do životného prostredia, keďže tieto emisie sú premenlivé podľa množstiev výrobku použitých za konkrétnych okolností a podľa toho, či prostriedky na ochranu rastlín obsahujú, alebo neobsahujú presne tie účinné látky, aké boli hodnotené v návrhu hodnotiacej správy.

44 Okrem toho Komisia uvádza, že kritérium, ktoré použil Všeobecný súd na stanovenie, že informácie sa „týkajú emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006, a to existenciu „dostatočne priamej“ väzby medzi spornými informáciami a emisiami do životného prostredia, nemá žiadnu oporu v práve a že neurčitá povaha tohto kritéria predstavuje vážne problémy, pokiaľ ide o právnu istotu, čo potvrdzuje aj spôsob, akým Všeobecný súd uplatnil toto kritérium v napadnutom rozsudku. V bode 71 napadnutého rozsudku totiž Všeobecný súd konštatoval, že analytický profil testovaných výrobných šarží sa s výnimkou štruktúrnych vzorcov nečistôt dostatočne priamo týka emisií do životného prostredia. Tento záver však nie je podložený žiadnou argumentáciou.

45 Greenpeace Nederland a PAN Europe, ktoré podporuje Švédske kráľovstvo, spochybňujú tvrdenia Komisie.

46 Na tieto účely v podstate tvrdia, že v prvom rade, keďže zverejnenie informácií o životnom prostredí je v zásade pravidlom, článok 6 ods. 1 prvú vetu nariadenia č. 1367/2006 a článok 4 ods. 4 prvý pododsek písm. d) Aarhuského dohovoru, podľa ktorého ochrana obchodných záujmov konkrétnej fyzickej alebo právnickej osoby nemôže brániť zverejneniu „informáci[í] týkajú[cich sa] emisií do životného prostredia“, nie je možné vykladať reštriktívne.

47 Ďalej sa títo účastníci konania domnievajú, že príručka na uplatňovanie Aarhuského dohovoru nemôže podoprieť reštriktívny výklad pojmu „emisie do životného prostredia“, ako to tvrdí Komisia, vzhľadom na to, že táto príručka sa na pojem „emisia“ podľa smernice 96/61 odvoláva len ako na príklad. V každom prípade nič v tomto dohovore neumožňuje odôvodniť takýto výklad. Rozsah uplatnenia uvedeného dohovoru totiž nie je obmedzený len na tie časti životného prostredia, ktoré súvisia s priemyselnými zariadeniami, ale uplatňuje sa výslovne a zjavne na všetky oblasti a informácie environmentálnej povahy.

48 Napokon je podľa Greenpeace Nederland a PAN Europe potrebné rovnako tak zamietnuť aj obmedzenie pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ len na emisie, ktoré sú skutočne vypúšťané do životného prostredia. V tejto súvislosti osobitne uvádzajú, že sporné informácie sú potrebné jednak na určenie množstva a vlastností glyfozátu uvoľňovaného do životného prostredia, ako aj vlastností emitovaných nečistôt a jednak na overenie, či boli účinky uvoľňovania do životného prostredia tejto látky ako zložky prípravku na ochranu rastlín vyhodnotené správne. Keďže tieto informácie predstavujú podklad, na základe ktorého možno povoliť uvoľňovanie glyfozátu do životného prostredia, tieto informácie sa týkajú „emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006. V dôsledku toho nebolo správne obmedziť pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 len na tie informácie, ktoré sa týkajú emisií skutočne vypúšťaných do životného prostredia pri používaní dotknutého výrobku.

Posúdenie Súdnym dvorom

49 Na účely rozhodnutia o prvej časti jediného odvolacieho dôvodu je potrebné určiť, či, ako tvrdí Komisia, po prvé, je potrebné vykladať pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 reštriktívne, po druhé, či sa tento pojem má obmedzovať len na emisie týkajúce sa priemyselných zariadení, ako sú továrne alebo elektrárne, po tretie, či uvedený pojem pokrýva len emisie, ktoré sú skutočne vypúšťané do životného prostredia, a po štvrté, či sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že postačuje, aby sa informácia „dostatočne priamo“ týkala emisií do životného prostredia na to, aby spadala pod uvedený pojem.

– O reštriktívnom výklade pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“

50 Pokiaľ ide o otázku, či má pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 byť vykladaný reštriktívne, je nepochybne potrebné pridržiavať sa takého výkladu tohto pojmu, ktorý nepozbaví článok 339 ZFEÚ a článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 akéhokoľvek účinku v rozsahu, v akom chránia služobné tajomstvo a obchodné záujmy konkrétnych fyzických alebo právnických osôb. Právo prístupu k dokumentom inštitúcií stanovené týmto nariadením totiž, ako zdôraznil Všeobecný súd v bode 29 napadnutého rozsudku, podlieha určitým obmedzeniam založeným na dôvodoch verejného alebo súkromného záujmu, medzi ktorými sa nachádza aj ochrana obchodných záujmov konkrétnej fyzickej alebo právnickej osoby.

51 V rozpore s tým, čo uvádza Komisia, však tento pojem nemožno vykladať reštriktívnym spôsobom.

52 Cieľom nariadenia č. 1049/2001, ako uvádzajú jeho odôvodnenie 4 a článok 1, je priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií (pozri najmä rozsudky z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 69; ako aj zo 17. októbra 2013, Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, bod 28). Rovnako aj cieľom nariadenia č. 1367/2006, ako stanovuje jeho článok 1, je dosiahnuť čo najširšiu možnú systematickú dostupnosť a šírenie informácií o životnom prostredí, ktoré majú k dispozícii inštitúcie a orgány Únie.

53 Preto majú byť výnimky z tejto zásady, a to osobitne tie, ktoré sú stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora vykladané a uplatňované reštriktívne len v tom rozsahu, v akom sa odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom tým, že tento prístup obmedzujú (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 73, ako aj zo 17. októbra 2013, Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, bod 30). Potrebu takéhoto reštriktívneho výkladu okrem iného potvrdzuje aj odôvodnenie 15 nariadenia č. 1367/2006.

54 Naopak, vytvorením domnienky, podľa ktorej sa predpokladá, že existuje verejný záujem na zverejnení prevažujúci nad obchodnými záujmami konkrétnej fyzickej alebo právnickej osoby, ak sa majú zverejniť „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“, s výnimkou tých, ktoré sa týkajú vyšetrovaní, takže ochrana uvedených obchodných záujmov nemôže brániť zverejneniu týchto informácií, ako osobitne zdôrazňuje CLI, sa článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 nepochybne odkláňa od pravidla vyvažovania záujmov stanoveného v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Uvedený článok 6 ods. 1 prvá veta takto umožňuje konkrétne vykonanie zásady čo najširšieho prístupu k informáciám, ktoré uchovávajú inštitúcie a orgány Únie, takže reštriktívny výklad tohto ustanovenia by bol neodôvodnený.

55 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 49 a 53 napadnutého rozsudku zaujal reštriktívny výklad článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 a pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“.

– O obmedzení pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ na informácie týkajúce sa emisií pochádzajúcich z priemyselných zariadení

56 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého je potrebné pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 vykladať v tom zmysle, že sa obmedzuje len na emisie pochádzajúce od priemyselných zariadení, ako sú továrne alebo elektrárne, na úvod je potrebné zdôrazniť, že v rozpore s tým, čo táto inštitúcia tvrdí, Všeobecný súd na toto tvrdenie výslovne odpovedal v bodoch 54 až 56 napadnutého rozsudku pred tým, než ho odmietol.

57 Pokiaľ ide o otázku správnosti posúdenia Všeobecného súdu, je potrebné uviesť, že vo vydaní príručky na uplatňovanie Aarhuského dohovoru z roku 2000 na definovanie pojmu „emisia“ v zmysle článku 4 ods. 4 prvého pododseku písm. d) tohto dohovoru sa navrhuje použiť definíciu tohto pojmu, ktorá je uvedená v článku 2 bode 5 smernice 96/61, pričom vo vydaní z roku 2014 sa už odkazuje na definíciu stanovenú v článku 3 bode 4 smernice 2010/75, ktorý doslovne prebral definíciu vymedzenú prvou uvedenou smernicou.

58 Z uvedených smerníc pritom vyplýva, že „emisie“ v zmysle týchto smerníc predstavujú priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadení, ktoré sú tam definované, do ovzdušia, vody alebo pôdy.

59 Ako však Všeobecný súd správne uviedol v bode 55 napadnutého rozsudku, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci sa táto príručka môže považovať za vysvetľujúci dokument a spolu s ostatnými relevantnými okolnosťami môže byť v určitom prípade zohľadnená, na účely výkladu Aarhuského dohovoru nemajú v nej obsiahnuté právne rozbory na rozdiel od ustanovení uvedeného dohovoru žiadnu právnu záväznosť a nijaký normatívny charakter (pozri najmä rozsudok z 19. decembra 2013, Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 38 a citovanú judikatúru).

60 V prvom rade však nič v nariadení č. 1367/2006 neumožňuje dospieť k záveru, že sa pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety tohto nariadenia má obmedziť len na emisie pochádzajúce z niektorých priemyselných zariadení, ako sú továrne alebo elektrárne.

61 Takéto obmedzenie nemožno vyvodiť ani z Aarhuského dohovoru, ktorý je potrebné zohľadniť na účely výkladu nariadenia č. 1367/2006, keďže, ako vyplýva z jeho článku 1, cieľom tohto nariadenia je prispievať k vykonávaniu záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru stanovením pravidiel na uplatňovanie ustanovení tohto dohovoru na inštitúcie a orgány Únie.

62 Naopak, ako Súdny dvor zdôraznil v bode 72 dnešného rozsudku Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting (C-442/14), takéto obmedzenie by bolo v rozpore so samotným znením článku 4 ods. 4 prvého pododseku písm. d) Aarhuského dohovoru. Podľa tohto ustanovenia sa totiž informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, musia sprístupniť. Informácie týkajúce sa emisií pochádzajúcich z iných zdrojov, ako sú priemyselné zariadenia, ako napríklad emisií, ktoré pochádzajú z používania prostriedkov na ochranu rastlín na rastlinách alebo pôde, sú pre ochranu životného prostredia rovnako relevantné ako informácie týkajúce sa emisií priemyselného pôvodu.

63 V druhom rade obmedzenie pojmu „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 len na emisie, ktoré pochádzajú z niektorých priemyselných zariadení, ako sú továrne alebo elektrárne, by bolo v rozpore s cieľom čo najširšieho zverejnenia informácií o životnom prostredí, ktorý toto nariadenie sleduje (pozri analogicky rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 73).

64 Navyše v rozpore s tým, čo uvádza Spolková republika Nemecko, takéto obmedzenie nemožno odôvodniť potrebou zachovať koherenciu práva Únie, predovšetkým medzi nariadením č. 1367/2006 a smernicami 96/61 a 2010/75. Obmedzenie pojmu „emisie“ v týchto smerniciach len na emisie, ktoré

pochádzajú z niektorých priemyselných zariadení, je totiž odôvodnené samotným cieľom týchto smerníc, ktorým je, ako uvádza článok 1 smernice 2010/75, stanoviť pravidlá integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia pochádzajúceho z priemyselných činností. Naopak, takéto obmedzenie nie je dôvodné vo vzťahu k cieľu nariadenia č. 1367/2006, ktorým podľa jeho článku 1 je vytvoriť pravidlá uplatniteľné na prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré uchovávajú inštitúcie a orgány Únie. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že pojem „emisia“ nie je jednoznačný, ale mení sa podľa príslušnej oblasti, v ktorej sa uplatňuje. Preto sa definícia tohto pojmu podľa smerníc 96/61 a 2010/75 odlišuje od definície, ktorú stanovuje najmä článok 2 bod 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, 2004, s. 56; Mim. vyd. 15/008, s. 357), alebo aj od definície, ktorú stanovuje článok 3 písm. e) smernice 2001/81/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2001 o národných emisných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie (Ú. v. EÚ L 309, 2001, s. 22; Mim. vyd. 15/006, s. 320).

65 Napokon je potrebné zdôrazniť, že v rozpore s tým, čo tvrdia najmä CLI, Cefic, ECPA a Spolková republika Nemecko, takéto obmedzenie nemá právny základ ani v článku 2 ods. 1 písm. d) bode ii) nariadenia č. 1367/2006.

66 Nepochybne sa na prvý pohľad zdá, že toto ustanovenie, ktoré vymenúva faktory, ktoré môžu spadať pod pojem „informácia o životnom prostredí“, odlišuje pojem „emisie“ od pojmov „vypúšťanie“ alebo „uvoľňovanie“ do životného prostredia, z čoho podľa CLI, Cefic, ECPA a Spolkovej republiky Nemecko vyplýva, že pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety tohto nariadenia sa má obmedziť len na emisie pochádzajúce z niektorých priemyselných zariadení s vylúčením iného vypúšťania a uvoľňovania do životného prostredia.

67 Rozlišovanie medzi pojmami „emisie“, „vypúšťanie“ a „uvoľňovanie“ je však cudzie Aarhuskému dohovoru, ktorý sa vo svojom článku 4 ods. 4 prvom pododseku písm. d) obmedzuje na to, že dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie nemôže brániť zverejneniu, ak ide o „informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia“ (pozri rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 62).

68 Takéto rozlišovanie zároveň nemá žiadnu relevanciu vzhľadom na cieľ šírenia informácií o životnom prostredí, ktorý sleduje nariadenie č. 1367/2006, a je umelé. Okrem toho sa tieto pojmy vo veľkej miere prekrývajú, ako to nasvedčuje použitie výrazu „iné uvoľňovanie“ v článku 2 ods. 1 písm. d) bode ii) tohto nariadenia, z ktorého vyplýva, že emisie, ako aj vypúšťanie predstavujú uvoľňovanie do životného prostredia (pozri analogicky rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, body 63 a 65).

69 Preto na účely výkladu článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 nie je potrebné odlišovať pojem „emisie“ od „vypúšťania“ a „uvoľňovania“ do životného prostredia (pozri analogicky rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 67).

70 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 54 až 56 napadnutého rozsudku konštatoval, že pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle uvedeného ustanovenia sa neobmedzuje len na informácie týkajúce sa emisií pochádzajúcich z niektorých priemyselných zariadení.

– O obmedzení pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ len na informácie, ktoré sa týkajú emisií skutočne vypúšťaných do životného prostredia

71 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého pod pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 spadajú len informácie o emisiách skutočne vypúšťaných do životného prostredia, čo však nie je splnené v prípade sporných informácií, je potrebné zdôrazniť, že ako tvrdí Komisia, tento pojem nepokrýva informácie o hypotetických emisiách.

72 Z článku 1 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia v spojení s jeho článkom 2 ods. 1 písm. d) totiž v podstate vyplýva, že cieľom uvedeného nariadenia je zaručiť právo na prístup k informáciám týkajúcim sa faktorov, ako sú emisie, ktoré majú alebo by mohli mať vplyv na prvky životného prostredia, najmä na ovzdušie, vodu a pôdu. V prípade čisto hypotetických emisií to však tak nie je (pozri analogicky rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, bod 80).

73 V rozpore s tým, čo uvádza Komisia, však tento pojem zároveň nemožno obmedziť len na informácie o emisiách, ktoré sú skutočne vypúšťané do životného prostredia počas používania príslušného prostriedku na ochranu rastlín alebo účinnej látky na rastlinách alebo pôde, pričom tieto emisie závisia najmä od množstva výrobku použitého poľnohospodármi, ako aj od presného zloženia použitého konečného výrobku.

74 Preto pod uvedený pojem spadajú rovnako tak aj informácie o predvídateľných emisiách príslušného prípravku na ochranu rastlín alebo účinnej látky do životného prostredia za bežných alebo realistických podmienok používania tohto prípravku alebo tejto látky, ktoré zodpovedajú podmienkam, za akých bolo povolené uvádzanie na trh tohto prípravku alebo tejto látky a aké prevažujú v oblasti, pre akú sú tento prípravok alebo táto látka určené na použitie (pozri analogicky rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, body 78 a 79).

75 Aj keď totiž uvedenie prípravku alebo látky na trh vo všeobecnosti nepostačuje na záver o tom, že tento prípravok alebo látka budú nevyhnutne uvoľňované do životného prostredia a že informácie, ktoré s nimi súvisia, sa týkajú „emisií do životného prostredia“, situácia bude odlišná, pokiaľ ide o prípravok, akým je prípravok na ochranu rastlín, a látky, ktoré tento prípravok obsahuje a ktoré sú v rámci bežného používania určené na to, aby sa uvoľňovali do životného prostredia, a to na základe ich samotnej funkcie. V takom prípade predvídateľné emisie za obvyklých alebo realistických podmienok používania dotknutého prípravku alebo látok, ktoré tento prípravok obsahuje, do životného prostredia, nie sú hypotetické a spadajú pod pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 (pozri analogicky rozsudok z dnešného dňa, Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting, C-442/14, body 78 a 79).

76 V dôsledku toho sa Komisia mýli, keď tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že sporný dokument obsahuje „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“, pretože tento dokument neobsahuje informácie o množstve a povahe emisií skutočne vypúšťaných do životného prostredia počas používania dotknutého výrobku.

– O kritériu týkajúcom sa existencie dostatočne priamej väzby medzi informáciami a emisiami do životného prostredia

77 V poslednom rade je potrebné stanoviť, či Všeobecný súd mohol v bode 53 napadnutého rozsudku konštatovať, že na to, aby informácia spadala pod článok 6 ods. 1 prvú vetu nariadenia č. 1367/2006, postačuje, aby sa „dostatočne priamo“ týkala emisií do životného prostredia, alebo či je potrebné, ako tvrdí Komisia, takéto kritérium existencie dostatočne priamej väzby medzi predmetnými informáciami a emisiami odmietnuť, keďže nemá žiadnu oporu v práve.

78 V tejto súvislosti zo znenia článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje na informácie, ktoré sa „týkajú emisií do životného prostredia“, teda na informácie, ktorých predmetom sú emisie alebo ktoré súvisia s takýmito emisiami, a nie na informácie, ktoré majú väzbu, či už priamu, alebo nepriamu, s emisiami do životného prostredia. Tento výklad potvrdzuje aj článok 4 ods. 4 prvý pododsek písm. d) Aarhuského dohovoru, ktorý odkazuje na „informácie o emisiách“.

79 Vzhľadom na cieľ sledovaný článkom 6 ods. 1 prvou vetou nariadenia č. 1367/2006, ktorým je v zásade umožniť prístup, pokiaľ ide o „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“, tento pojem je potrebné vnímať tak, že zahŕňa najmä údaje, ktoré umožnia verejnosti dozvedieť sa, čo je skutočne uvoľňované do životného prostredia, alebo to, čo bude predvídateľne uvoľňované za bežných alebo realistických podmienok používania predmetného prípravku alebo látky, zodpovedajúcich tým podmienkam, za akých bolo povolené uvádzanie tohto prípravku alebo tejto látky na trh a aké prevažujú v oblasti, pre akú sú tento prípravok alebo táto látka určené na použitie. Preto je tento pojem potrebné vykladať tak, že zahŕňa najmä údaje týkajúce sa povahy, množstva, času a miesta skutočných alebo predvídateľných emisií tohto prípravku alebo tejto látky za uvedených podmienok.

80 Pod pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ je rovnako tak potrebné zahrnúť aj informácie umožňujúce verejnosti overiť, či je vyhodnotenie skutočných alebo predvídateľných emisií, na základe ktorého príslušný orgán povolil daný prípravok alebo látku, správne, ako aj overiť údaje týkajúce sa vplyvov týchto emisií na životné prostredie. Z odôvodnenia 2 nariadenia č. 1367/2006 totiž v podstate vyplýva, že prístup k informáciám o životnom prostredí, ktorý toto nariadenie zaručuje, má predovšetkým uľahčiť čo najúčinnejšiu účasť verejnosti na rozhodovacom procese v oblasti životného prostredia, a tým zvýšiť zodpovednosť príslušných orgánov v rámci rozhodovacieho procesu, ako aj prispieť k povedomiu verejnosti a jej podpore prijímaných rozhodnutí. Na to, aby bolo možné zabezpečiť odôvodnenosť rozhodnutí prijímaných príslušnými orgánmi v oblasti životného prostredia a účinnú účasť verejnosti v rozhodovacom procese o otázkach životného prostredia, je však potrebné, aby mala verejnosť prístup k informáciám, ktoré jej umožnia overiť, či boli emisie správne vyhodnotené, a musí jej byť umožnené primerane pochopiť, akým spôsobom môže byť životné prostredie ohrozené takýmito emisiami.

81 Naopak, ako bolo uvedené v bode 55 tohto rozsudku, aj keď nie je potrebné držať sa reštriktívneho výkladu pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“, tento pojem sa zároveň nemôže vzťahovať na ľubovoľnú informáciu, ktorá by mala akúkoľvek väzbu, hoci aj priamu, s emisiami do životného prostredia. Ak by sa totiž uvedený pojem vykladal tak, že zahŕňa aj takéto informácie, v značnej časti by tým vyčerpal obsah pojmu „informácie o životnom prostredí“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1367/2006. Takýto výklad by taktiež pripravil o akýkoľvek potrebný účinok možnosť, ktorú stanovuje článok 4 ods. 2 prvá zarážka nariadenia č. 1049/2001, aby mohli inštitúcie odmietnuť zverejnenie informácií o životnom prostredí z dôvodu, že by sa takým zverejnením zasiahlo do ochrany obchodných záujmov konkrétnej fyzickej alebo právnickej osoby a ohrozila by sa rovnováha, ktorú chcel normotvorca Únie zabezpečiť medzi cieľom transparentnosti a ochranou týchto záujmov. Predstavovalo by to tiež aj neprimeraný zásah do ochrany služobného tajomstva zaručeného článkom 339 ZFEÚ.

82 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 53 konštatoval, že na to, aby informácia spadala pod pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 postačuje, aby sa informácia dostatočne priamo týkala emisií do životného prostredia.

83 V dôsledku toho, keďže prvá časť jediného odvolacieho dôvodu je dôvodná, je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné časti jediného odvolacieho dôvodu.

O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku

84 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie Súdny dvor môže v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu alebo vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

85 V prejednávanej veci rozhodnutie sporu predpokladá nové posúdenie skutkových okolností, ktoré by mal vykonať Všeobecný súd s prihliadnutím na úvahy uvedené v bodoch 78 až 80 tohto rozsudku po tom, ako umožní účastníkom konania vyjadriť sa. Ak sa na základe tohto posúdenia bude Všeobecný súd domnievať, že sporné informácie nespadajú pod pojem „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006, prislúcha mu, aby rozhodol o prvom a treťom žalobnom dôvode, ktoré uviedli Greenpeace Nederland a PAN Europe v rámci svojej žaloby o neplatnosť.

86 Za týchto podmienok stav konania nedovoľuje vydanie konečného rozsudku, a preto je potrebné vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie.

O trovách

87 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu, o trovách tohto odvolacieho konania treba rozhodnúť neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 8. októbra 2013, Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe/Komisia (T-545/11, EU:T:2013:523), sa zrušuje.**

2. **Vec T-545/11 sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie na ďalšie konanie.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy